

השכינה עוברת ביוה"ב ואוספת תפילותיהם של ישראל כדי להתייחד עם ז"א **פֶּד סְלִקְיָן צְלֹוְתַּין הַיְשָׁרְאֵל בְּיוֹמָא דָא קְפִי קְדֻשָּׁא בְּרִיךְ הוּא, מַה בְּתִיב** כאשר עלות התפילות של עם ישראל ביום הקדוש זהה לפני הקב"ה, מה כתוב (בראשית לג) **וְהַזָּא עֲבָר לְפָנֵיכֶם. הָא רֹוח קְדֻשָּׁא אֲעָבָר לְקְפִי יְהוָה** כי השכינה שהיא בחינת רוח הקדוש עוברת לפניו התפלות, (במה דאת אמר מיכה ב) ויעבור מלכם **לְפָנֵיכֶם וְהַזָּא וְדָא י עֲבָר לְפָנֵיכֶם** כי ודאי שהשכינה עוברת לפניהם לאסוף תפילותיהם כדי להתייחד ע"י עם ז"א כי עיקר תפילותיהם של ישראל הוא לתיקון השכינה.

روح הקדוש ממעטת את עצמה עד נשתו אל אחיו בסוד ההיחוד **וַיִּשְׂתַחַוו אֶרְצָה שְׁבָע פְּעָמִים, רֹוח קְדֻשָּׁא, אַזְעָר גַּרְמִיה לְגַבְיוֹ עִילָּא ו' זְמִינִין** המלכות מיעטה את עצמה שבע פעמים כלפי מעלה, **לְגַבְיוֹ ו' דְּרִגְיָין עַלְאַיִן דְּעַלְיָה** לגבי שבע ספריות עליונות של ז"א שמעליה, **וְאַקְטִין גַּרְמִיה, לְאַכְלָלָא לוֹז עַמִּיה בֶּל חַד** וחד ומקטינה את עצמה כדי לכלול אותם אליה כל אחד ואחד מהם כי בכל השתחוויה היא נעשית בסיס למספרה אחת. **עַד גַּשְׁתָּו עַד אָחִיו, לְהַחְוֹא דְּרִגְגָא דְּרִחְמָי, דָּהָא בָּן וּבָת אִינְyo** עד שmagua למדרגת אחיו דהינו מדרגת הרחמים של ז"א שהוא בחינת אח למלכות כיוון שהם בן ובת של או"א. **בָּן,** (שמות ד) ז"א הוא בן כמו שכותב **בָּנִי בְּכֹורִי יִשְׂרָאֵל. בָּת** היא השכינה הנקרעת,

בְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. רוח קדשא עביד אַזְעִירוֹ דְּגַרְמִיה, עד גְּשֻׁתּוֹ היא ממעטה את עצמה עד גישתו אל אחיו בסוד ההיחוד עם ז"א.

השכינה מגיעה אל ז"א ומודיעה לו צערם של ישראל ושניהם עלולים לאמא
ומבקשים רחמים על ישראל

כִּיּוֹן דָּמְטָא לְגַבִּיהָ, תָּבָע מִגִּיהָ, וְאוֹדֵעַ לִיהָ צְעָרָא דְּבָנִיְהוּ לְתַתָּא כיון שהיא מגיעה אצל ז"א או היא טובעת ממנו על ישראל ומודיעה לו את צערם של בנייהם למטה. **וּתְרוֹזְוִיְהוּ עַלְיָין לְהִיכְלָא טְמִירָא גְּנִיְּזָא דִּיּוֹם הַכְּפֹרִים, אִיטָּא דְּלָהּוֹן** ושניהם הולכים ונכנסים להיכל נסתר וגנוו שהוא יסוד הבינה שהיא בחינת יה"ב והוא אימא של ז"ז,
וְתַבְעֵינָעַל יִשְׂרָאֵל לְכִפְרָא לְזֹן ומבקשים על עם ישראל לכפר עליהם,
כְּדִין בְּתִיב ואו כתוב (ויקרא טז) **בַּיּוֹם הַזֶּה יִכְפֶּר עַלְיָכֶם לְפָהָר אֶתְכֶם וְגַוּ.** **אֲכִפֶּר עַלְיָכֶם לֹא בְּתִיב** כי אם היה ז"א עצמו המכפר היה צריך לומר אף כפר עליהם כי התורה נאמרה מפיו,
אַלְאָ יִכְפֶּר עַלְיָכֶם אלא כתוב בלשון נסתר "יכפר" היא הבינה הנסתורית היא תכפר עליהם.

הילדים אלו החברים שיודעים סודות התורה

וְהַשְׁתַּתָּא ועבדשו נבואר מה שאמր **חִילְדִּים, אַלְיָין חַבִּימִין דְּחַבָּא** אלו החברים שכאן עימנו, **קְדַשָּׁא בָּרִיךְ הוּא יְהִבּוֹן** לון
רְזִין דָאָרְיִיתָא, לְאַתְעַטְרָא בְּהָו, וּלְאַשְׁתְּבָלָלָא (נ"א
ולאשתחדלא) **בְּהָו.** הקב"ה נתן להם סודות התורה להעתר בהם ולעסוק בהם **עִינָּא**

ה לימודי

בִּישָׁא לֹא שְׁלַטָּא עַלְיִחוֹ, בְּגִינֵּן עִינָּא טָבָא, רֹוח קְדֻשָּׁא
דָּרְבֵּי פְּנַחַם, דָּשְׂרֵיָא עַלְיִחוֹ ועין הרע לא שלטה בהם בזכות העין הטובה רוח הקודש של רבי פנחס בן יאיר השורה עליהם להגן עליהם. **אתָתָא רַבִּי**
פְּנַחַם וְנַשְׁקִיהָ בא רבי פנחס ונש��ו לרבי שמעון. **אמֶר**, **אֲלֹמְלָא לֹא**
אַתִּינָא אַרְחָא דָא, אֲלֹא לְמִשְׁמָעַ מְלִין אַלְיָן, דַּי לֵי אמר
 רבי פנחס אם לא באתי כל הדרך فهو אלא רק כדי לשמוע דברים אלו היה מספיק לי.
וְכֹא אַרְחָא דָא דְּאַתִּינָא לְגַבֵּךְ אשרי חזון הו שבאתاي אליו.

הקב"ה נמצא עם החברים ומסכים עימם

וְקוֹדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא הַבָּא, דְּאִסְתָּבֵם עַמְּנָא והקב"ה נמצא כאן
 עימנו שהרי הסכימים עליינו ונטע לנו את העצים האלה להיות לנו לצל.
וְלֹא דֵי אִילְנָא חָד, אֲלֹא תִּלְתָּה ולא אילן אחד אלא שלשה אילנות.
אֲבָל מַעֲיִנָּא דָא, דְּיוֹקָנָא עַלְאָה הוּא, לְגַבֵּי הַהְוָא
מַעֲיִנָּא דְּטַמִּיר וְגַנִּין אבל המעיין זהה שכאן הוא דמות המעין הנטר והגנו
 של שפע החכמה היורד ונשפע אל הבינה. **תִּלְתָּה אִילְנִין אַלְיָן, תִּלְתָּה**
אַרְזִין אִינְזָן, דְּאַקְרָזִין אַרְזִין לְבָנָן שלשה אילנות אלו הם שלשה ארזים
 הנקראים ארזי הלבנון. **וְאִינְזָן דְּיוֹקָנָא דְּתִלְתָּה אִילְנִין רְבָרְבִּין,**
רְזָא דְּאַבְּהָן והם צורת שלשה אילנות גדולים בסוד האבות חג"ת דז"א הניצלים
 מהו"ב הנקראים לבנון כי החכמה היא ל"ב בוגר ל"ב נתיבות חכמה והבינה היא נו"ז בסוד
 חמישים שעריו בינה וחוגיתם ארזי הלבנון. (ס"א דְּאִסְתָּבֵם עַמְּנָא. **מַעֲיִנָּא דָא, דְּיוֹקָנָא**

זה הוא מעין עלאה דטמיר וגניז. תלת אילגין אלין איון דיקנא דתלת אילגין רבբאי, רוא דאפקן) זפאה חולקנא אשרי חלכנו.

האלנות התכופו ונטו אחד על ראשו של רבי שמעון אחד על ראשו של רבי פנחס ואחד על ראשו של רבי אלעזר

בְּהָהִיא שְׁעַתָּא אַרְבִּינוֹ אַילְגִּין, חד על רישיה דרבוי שמעון, חד על רישיה דרבוי פנחס, חד על רישיה דרבוי אלעזר. באotta השעה התכופו האלנות ונטו אחד על ראשו של רבי שמעון אחד על ראשו של רבי פנחס ואחד על ראשו של רבי אלעזר **אתפשטו ענפין, לכל סטר, על רישיהון דחבריא,** התפשו הענפים לכל צד על ראשיהם של החברים **בְּבָה** (נ"א חד) **רַבִּי פְּנַחַס וְאָמֵר, זֶפֶא חַוְלְקִי זֶזֶבָאֵין עַיְנִי דְּחַמְאָן בָּה.** בכה רבי פנחס ואמר אשרי חלקי ואשרי עני שראו בר ולא על דידך ועל דידי חדינה בלחוּדייה ולא על שך שאתה חתני ועל שני עצמי אני שמח בלבד, **אֲלָא עַל רַבִּי אַלְעָזָר בְּרָנָא קָא חַדִּינָא** אלא על רבי אלעזר בן שך שהוא הנכד שלי אני שמח, **דְּחַשֵּׁיב אֵיתָו קְפִי מְלָכָא קְדִישָׁא כְּחַד מִינָן** שהוא חשוב לפני הקב"ה כאחד מהם [קוט]. **קָם וְנַשְׁקִיה** קם רבי פנחס ונשקו לרבי אלעזר. **אָמֵר**

* * * אור הרשב"י *

והרי כל בוקר בתפילה אנו מתפללים ונחיה [קיט] ואין לך שמחהגדולה מזו שראה האדם את ורעו ורעו בולם ורע ברך ה' בנים צדיקים ויראי שמים וחשובים לפניו השית' ואנו נצחים אלין צאצאי צאצאיינו יודע שמק

* * * הלימוד היומי *